

ІНФОРМАЦІЙНІ ЛИСТКИ

17/2 51
04

видає

ФІЛІАДЕЛЬФІЯ, ЗДПА.

І Н Ф О Р М А Ц І Й Н І Л И С Т К И
4-го КУРЕНЯ У.П.С. " Х А Р А К Т Е Р Н И К И "

Видає Курінна Команда - виключно для вжитку членів Куреня.

Рік III.

ВЕРЕСЕНЬ 1951.
ФІЛАДЕЛЬФІЯ.

17/2/51 ч: 3 /15%.

***** ЗА РІДНИЙ КРАЙ *****
----- ЗАВЖДИ ГОТОВ -----
----- С К О Б -----

Пар. граф.

Репортаж із Ювілейної Стрічі "Характерників"

коло водоспадів Ніагари /Наягра Фолс/, 16-17.VI.1951.

Мотто: "...попри водоспади Ніагари по сторони
ЗДА й Канади...при дорозі є дімок з кі-
оском...скрутити біля нього на ліво..."
/З курінного обіжника/

/П нижче знімка
з Ватри на Стрічі -
Пінгвін промовляє/

Пів року проминуло
від проєкту-ухвали
влаштувати стрічу
Характерників коло
Водоспадів Ніагари,
а ще два дні перед
Стрічею неznана бу-
ла адреса місця Стрі-
чі. В пластовому словарі
"в краю" неznане бу-
ло слово "ПЕХ", що од-
нак не є доказом на
неіснування такого я-
вища як "пех". Віз ви-
тиснув своє пятно на
цій ювілейній Стрічі,
переслідуючи нашого
Батька Курінного весь
час, він причинився до
скорочення програми
та меншої врочистости
Стрічі. Почалося від
Жовтодзюба, що була

призначена господарем Стрічі й мала зайнятися підготовкою площі. Все-
сильний ПЕХ казав їй захоріти й положив її до ліжка. Вона не могла
отже на час повідомити точніше про місце Стрічі, так що в обіжнику
Батько Курінний мусів обмежитися до загальників, як це вище в "мотто"
наведене. Точніша адреса прийшла аж перед самим виїздом, так що ще
ніяк не удалось повідомити зголошених учасників Стрічі зпоза Очерету.

Цей козачою рукою хворого Жовтодзюба писаний лист мав перед собою, на диво, що в США такий пан Пек існує. Потім почта почала приносити листи, оправданні злочинцем учасником, що їм різні перешкоди не дозволяють прибути на Стрічу Монреальська стежа, що мала провести поважну частину, Стрічі, "завела", відхилила свою участь; Ген.Фельдфебель, що мав виконати важливу частину ватри, вичути військовим терміном: "зdezертирував із поля бою" ще перед виходом в поле. Інші пішли його слідом, а Ванька Канонік "проповідував" і пророкував, що Стріча не зможе відбутися, бо зображення на слоту, таку "приписову двотижнівку" - це "муроване". Отже, коли на означений час з'явилися два авта з Трентону з Перепелицею та Буржуа, зі столичного ОЧЕРЕДІ "станули до старту" тільки Пінгвін в мілиторизованому стані, хвороба носа й "головний" біль/ зі своєю не зовсім дисциплінованою до їзди автом дружиною, даліше Вуйко, Олдбой та вищелідожаний Параграф. Не диво отже, що бідний Пінгвін стратив голову /читає: хвелех/ при відїзді. Його валізка з капелюхом, пласт, вирядом та нап.братором не потрапила до жодного з двох авт, а залишилася на тротуарі цієї /пексватої/ "піяцької" Брендивайн Стріт/вулиці, про що він пригадав собі щойно в Канаді в Сєн Кетрієс. Щоби авта були повніші, взяли ми ще одну сєніорку /Мурку П./, що свого часу мала охоту вступити до Характерників та одну жінку з Плясатриятт. Однак на самій Стрічці, на землі Сірого Лева, виявилось, що наша Мурка вже "Гребелька". Слідом за "пек" вже не дотичив особи Пінгвіна, тим разом наші "шофери" "попеклися", а саме назадовго по вїїзді з Філадельфії/і по півночі/ їх утримувалася "блуд" й вони "погубилися" та надаремне шукали за собою до п'ятниці в суботу. Задня авт, що мало їхати за нами й на якій ми чекали кілька годин на канадійській границі /а мусіли чекати, бо в ньому були напечники деяких пасажирів з першого авта та перепустка Мури/ - не вїїхало за нами, бо воно... вже передтим переїхало міст до Канади, не повернувши по дорозі уваги на залишені Пінгвіном "індійські знаки", його пасажирів. Але на цьому не кінець. На канадійській території почалося блукання місця Стрічі. Це було для "звоторенням першоназв'язки". Завдання: "найти скарб" на підставі дороговказу поданого в об'їзду Курінної Команди. Не так то легко статися юнаком зі сєніора, але по їздах "від Анни до Каяфи" ми таки "найшли скарб", де вже на нас чекали Характерники з Торонта /Сліта й Медвідь/, що були призначені в останній хвилині до підготовки площі замість хорого Жовтодзюба. Вже й наші "згублені" там були, і якраз у тому моменті привезло нам авт ще одного милого гостя: Сірого Лева.

Погода дуже гарна, втіха зо стрічі велика, хочби тому, що вона мимо всіх прогноз та "пеків" таки відбулася, майже по плану.

Скоро вибравмо місце на табір, ставимо шатра. Нараз з'являється серед нас Мамай, що приїхав /і прийшов/ із Клівленду різними засобами льокомоції, до ніг включно, та по двох годинах блукання по Ст.Кетрієс таки добрів до місця Стрічі. Скоро виросло п'ять шатер, серед них найкраще Перепелиці, для козачого жіноцтва. Зразу ми хотіли ставити шатра на високому березі озера Онтаріо, щоби мати гарний вид на безкрає озеро, але зогляду на множество риби викиненої водою на беріг та не дуже то приємний запах від неї, перенеслись ми на поляну нижче. Принесли свіжого єїна, купу рішч найшли готову, отже скоро табор був готовий.

Батько Курінний призначає обозним Сліту. Звіз виказує присутних: 9 Характерників, та гостей 4 особи, а саме Сірого Лева, представницю "Гребельку" та дві особи з родинного круга Характерників. Духово присутні ті що послали привіти, а саме Скала, М.Пузяк, Жовтодзюб, Спортсменка, Комар, Ген.Фельдфебель, Посадник, Султан, Масниця, Артим, Соїка. Олдбой виголосив г.тірку на тему "До нових завдань сєніорату", що викликала оживлену дискусію, зреасумовану Сірим Левом. Стемніло й мені як кандидатів на дієсного члена Куреня призначено підпалити ювілейну ватру. При ватрі Пінгвін виголосив коротку ювілейну промову, згадуючи всю нашу роз-

кинену до континентаж Братію. Потім мене хрестили, затверджуючи моє теперішнє хресне ім'я. Спонзорували: Пінгвін, Сірій Лев та Медвідь. І так ватра перейшла в веселу гутірку, смішини. Від "Фол кантрі" Канади витав нас, прихильців зі "шкільців" /стейків/ Медвідь, жалюючи нас, що так "набадерувалися". Пригадалися минулі ва... в Карпатах, уявлялися будучі... Але, що на світі все має свій кінець, то потім "сіріли у сумерках півночі шатра" і "Ніч вже йде" і розкид по шатрах і здоровий відсвіжувчий сон на свіжому сні.

Ранок - Зелена неділя. Миємося в озері, про яке за княцьких часів стільки читалися в повістях про Індіан. Чи снилося тоді комусь із нас, що ми тут над озером Онтаріо "закуримо колись люльку мира" /ватру/. Ідемо до церкви, що так мило вражає своїм "староукраїнським" виглядом та орнаментом наче вишивка. Ця церква в Ст. Катринс може сміло конкурувати з нашою катедрою в Озереті чи як Філадельфії. Медвідь був висланий нами на "олтарбейса", парох закріпив нашу присутність у церкві та привітав іменем парохії. Якаж була несподіванка-радість, коли він по богослуженні "розконспірувався". Цеж бо бувший пластун з куреня СП "Крилаті", мав б. "підкомандний", що "втік" до Канади за пам'ятної "пацифікації" Галичини в 1930 р. Я вас обох з Медведем пізнав, тільки відвернувся від престолу... Гора з горою...

Ідем на водопади Ніятари /властиво: Наягра Фолс/. Подивляємо масштат і силу природи, що її чоловік ще не в силі здержати, але вже вспів запрошувати до служби на свою користь та постачання електроенергії.

Підемося з Канадійцями та знову до авт. Другу ніч ідемо вкупі оба авта, але з дефектами. Віддаюся сотки миль, але все ще ввижається могутня панорама водопадів, все ще в ушах шумить стихія. Потомлені, бо потімні, але вдовolenня перемагає всі інші почування, бо... ніщо нам лихого не пригоди. Не без "признання расії" повторюємо жартом та коментуємо прашальні слова Єліти: "другу стрічу відбуваємо в Австралії". Дорогоказ такий: не доїжджаючи до морської ліхтарні в Сідней, скрутити вліво першою доріжкою, потім коло кіоску під евкаліптом на право йти зо дві години в напрямі гори Косцюшка, потім іти прямо поляною "ад лібітум" зглядо втомки, а там вийде назустріч Ацько й привітає нас грімким СКОБ.-"

П і н г в і н .

"ОЧЕРЕТ" ПРИ ЮБІЛЕЙНІЙ ВАТРІ.

Згідно з наказом Курівної Команди, щоби відбути в дні 4. серпня ц.р. в год. 20-й гурткову ватру, провід гуртка ОЧЕРЕТ постановив таку ватру відсвяткувати. Ще на довго перед 4. серпня Пінгвін з Каноніком переглянули всі джунглі "Фермаунт Парку" та вкінці винайшли місце догідне для ватри та відносно недалеко від ьрамваєвої зупинки. Як одначе пізніше виявилось, місце це мало одну хибу, а саме в сусідстві були рейки залізниці, по яких приблизно що чверть години переїздили далекобіжні поїзди. Гуркіт коліс та свистки льюкомотиви нерез заглушували виконавців програми "Ватри". Вибравши місце на ватру, провідник гуртка видав наказ, щоби всі Очеретники в одностроях враз зі своїми паростнями та джурами явилися точно на "Ювілейну Ватру". Місце ВАТРИ було означене на наказі рисунком, що нагадував тереновий ребус. Для певності одначе, щоби розвідче сеніорське кодро не заблудило в пенсильванських джунглях, аж при двох трамваєвих зупинках розставлено стійки, які показували напрямом до місця ватри. Виказалось одначе, що провід гуртка ще замало був передбачливий, бо треба було поставити стійку ще й коло третьої зупинки, тому ще деякі Характерники минали обі зупинки /бо це за одні гроші/ та їхали ще далі. Врешті в означеній годині зібралися всі Очеретники враз із Очеретницями та родовим багажем. Бракувало лише Вуйка, котрий мав великий зізд на своєму газдівстві та ніяк не міг покинути своїх гостей. На Ватрі був приявний також станичний Філадельфійський...

покинути своїх гостей. На Ватрі був рівнож приявний 'станичний Філадельфія. В часі коли провідник зі своїм штабом обговорював ще деталі програми Канонік з Параграфом висловили високу вагу, що своїми кольоральними розмірами могла зривати пожежну сторожу та поліцейні станиці. На гудок обозного та бунчужного Слдобоя всі Очеретники виструнчилились в одній лаві до звуку, який Слдобой зложив провідникові. Після відкриття свята та відспівання пластового гимну батько "Очерету" сен. Іван Гласна та доручив Ген. Фельдфебелю вести програму святоково-го. Ген. Фельдфебель вручив усім смолоскипи, які провідник закликав відтак усі під звуки гимну закарпатських пластунів підложили в ватрі свої свічки під сагетта ватри. Після слова-спомину Пінгвіна та Параграфа ватри Параграф охрещено дві подружки прийняті в д. членів саме Святославу Богачевську пластовим ім'ям "/Не/Чайка" та Марію Хомин пластовим ім'ям "Гончарка". Приявні трикратним окликом привітали нових дійсних членів Куреня, а Пінгвін теплим словом привітав їх у Ватрі Характерники в.

Довго в темну ніч при полум'ях палаючої ватри чергувалися різні спогоди та гутірки. По закінченні програми всі приявні в дружньому колі докрякали ватрі відспівалих прашальну пісню "Ніч вже йде".

Поміж Філадельфією Ватрі ОЧЕРЕТУ зливалось в далеких небесних просторах враз із полум'ями ватер Характерників, що в цей же день та годину малили їх останні могики на холмі з Ді-Пі в Амстердамі, нові кольтоністи в датові Аустралії зі своїм Ацьком та незабутнім Джімбаласом на чолі, Грозозводні на чолі зі Спалом в Вінніпегу, стежі в Монреалі, Нью-Йорку й Торонті та розбиті Характерники серед хмародерів Шикага. Ми певні, що й Характерники-самітники відчули в цей день тепло всіх наших рідних та дружніх вогнів.

Хай палають вогні, - вони розпалять серця нашої розсипаної по світі молоді та викличуть кожен, з якої загоріють пластові юнацькі ватри на вершинах рідних сподівань Парнат.

ВІСІТІ КУРІННОЇ КОМАНДИ.

Відповідно останнього числа І. Листків Курінна Команда відбула два засідання. Подаємо вагачі постанови тих засідань:

1/ Прийнято в дійсні члени Куреня сен. Ростиславу Богачевську та охрещено пластовим ім'ям /Не/Чайка, а також сен. Марію Хомин з пласт. ім'ям ГОНЧАРКА. Курінна вітає нових Характерничок та просить усіх членів кривити на їх честь СЛАВА.

2/ З огляду на те, що є ще певна частина Куреня, що не прислала своїх пластових знімок до курінного табля, а прикро булоби, щоб табльо не було повне й не охоплювало всіх Характерників, Курінна Команда постановила в останнє речення пересилки знімок до табля до 30. листопада 51.р. Видаючи, що постанову Команда брала під розвагу головно австралійських Характерників, в яким з огляду на далеку віддасть тяжко було дотепер ці знімки прислати. Віримо, що по впливі того остаточного речення не буде ні одного Характерника, що не прислав би своїх знімки до памяткового курінного табля.

3/ Гуртки, стежі та самітники перешлють звідомлення з перебігу Ювілейної Ватри, яку всі мали запалити в дні 4. серпня 1951.р. Звіти належить прислати не пізніше 10. грудня 1951.р.

4/ В члени-кандидати Куреня прийнято сен. прих. Мирославу Приймак із Рочестеру та втягнуто її до стежі Характерників у Рочестері.

5/ На засіданні команди Курінний повідомив про відвідання ним наших Характерників Жовтодуба та Оріка в Рочестері та Комара в Амстердамі. Всі вони ізза хвороби не могли взяти участі в Стрічі в Ст. Кетринс.

6/ Тих що ще не вплатили належитості за курінну відзнаку /\$ 1,50/ просимо по змозі в якнайкоротшому часі переслати належні гроші на адресу Курінної Команди.

ДО НАШИХ ІМЕННИКІВ.

В часі до появи слідуючого, це є грудневого числа Інф. Листків, припадають іменини слідуючих подруг та друзів Характерників :

14. листопада - Дам'яна : Ді-Пі в Європі,

21. листопада - Михайла : Кацабайки в Нью-Гейвен і Каламара в Вінніпегу,

1. грудня - Романа : Сойки в Гр. Рапідс, Фікус там же, Бараба в Нью-Йорку, др. Сенчук у Вінніпегу,

13. грудня - Андрея : Єліта в Торонто, Арамис в Німеччині, др. Качор у Вінніпегу,

19. грудня - Миколая : Небиліца-Мамай у Клівленді, Олдбой в Кемдені та Інструктор в Шікаго.

Усім повним і радним друзям Характерникам-солєнізантам Курінна Ксманда складає найширші побажання. Хай Всевишній має їх та їхні Родини в своїй опіці та кермує їхніми планами. Всю Братію Характерників просимо кликнути всім солєнізантам "МНОГАЯ ЛІТА".

Ді-Пі.

СПОМИН з ПЕРШИХ ДНІВ МОЙОГО ПЛАСТУВАННЯ.

Від Редакції : З огляду на те, що ми не в спроможі видати намічений РІВНІЙНИЙ АЛЬМАНАХ, друкуємо спомини Ді-Пі, прислані до цього Альманаху, в скороченні та деякими конечними несуттєвими змінами, за що прохаємо вибачення в друга Ді-Пі.

... Було це в 1912. році. При кінці літніх ферій мій стричний брат пок. Степан, пізніший четар УСС, а доді учень семинара в Самборі, приїхав до мене на відвідини до Лисятич /Стрийщина/ й розказав мені про організацію середньошкільної молоді "ПЛАСТ". Ця організація твориться на зразок організації аґлофонської молоді, що називається "СКАВТІНГ". Творцем тої організації є генерал Бейден Повелл. Сказав теж, що Поляки також творять таку організацію під назвою ГАРЦЕЖ ПОЛЬСКИ. Вже є виданий підручник під таким назвою, з якого можна чарпати всі потрібні вказівки, бо української пласт. літератури ще нема. Видно, що він не знав ще про появу "ПЛАСТУ" Дра Ол. Тиговського. Він є кошовим Пласту в Самборі й може давати мені письменні вказівки, як вести працю в Пласті, але найбільше вказівок таки в цьому польському підручнику. При найближчій нагоді я поїхав до Стрия та купив цю книжку. Вона отворила переді мною новий світ, уяву мандрівництва, пригод, а далше я набрав переконання, що цим набирається військової підготовки до грядучих подій, бо війна "висіла на волоську". Була трудність у тому, що я тоді був у четвертій класі гімназії, мішаній польсько-українській, де не багато було старших більше авторитетних товаришів. Учні зі 7-ї та 8-ої класи були в більшості в дагоманівській організації, тайній, зі соціалістичним напрямом, що так скажу пацифістичним. На стриху найшов я літографічну масу, на якій почав відбивати поодинокі перекладені мною з "Гарцежа" частини. Це були в першу чергу пластовий закон та превила. По приїзді по феріях до Стрия розповів я своїм найближчим друзям про свою підготовку й вони помагали мені відбивати й писати ці правила. Було цього 8 сторінок. Захоплення було велике, бо це було щось таємниче й притягальне. Воротці ми зложили гурток із 12-14 членів. В другій половині вересня скликали ми всіх втаємничених товаришів на перші сходини в луґах на річці Стрий, недалеко парку Йордана. Там прочитали всі пластові правила й закон та зложили приречення, подаючи собі ліву руку. Була хвиля гарна, піднесла, відчувалося, що приготвуємося до чогось великого, невідомого. Про існування Пласту у Львові в Академічній Гімназії ми тоді не знали, а підбадьорував нас примір Поляків та звязки зі самбірським Пластом. Щоби поширити нашу організацію, рішили ми притягнути

учени з 5-ї та 6-ї класи й визначили другі сходини за два тижні у тих тихих дугах. Тоді ми вивчали вузли, картографію, налаштовували вузли зі старшими товаришами, картографували вузли. Ми пояснювали нашу діяльність старшим товаришам, при чому ми дуже велику увагу присвячували гігієні від альпінізму й курення. Пиття тоді не було серед молоді, крім чаю /вплив товариства ВІДПОВІДНОСТІ/. На цих сходинах заложено й кошовий кіш за історичною традицією. Кошовим вибрано Кліща а мене місцевим. Кіш поділено на, здається, три гуртки, бо прибули до нас всі заправні старші товариші. Заплановано зробити якусь теренову прогульку та підготувати до іспиту. Однак у нас виникла проблема легалізації нашої організації. Ми бачили, що польське Рарцетство розвивається вільно й демократично під наглядом влади. В делегації до директора гімназії ввійшли Чодурко і мене. Однак ми не мали ніякого успіху: директор по різних викрутках сказав, що тимчасово "не дозволяємо" /Ян Траляка/. Однак ця відповідь нас не застрашила, навпаки дала нам ще більше охоти до праці та завзяття. Однак ми musiли знайти якусь форму легальності, бо ми не обмежувалися до тайних рефератів про Дарвіна чи Маркса як це робили Драгоманівці. У нас крім теоретичної підготовки кончеюстю являвся вихід у терен. Тоді було робити тайно, бо звернення уваги влади на нас, який вихід ми брали. Тоді в Стрию дуже гарно розвивався "Сокол", який мав демократично-гуманітарні засади. Ми попросили проф. Колодницького, директора для бурси, щоб обняв над нами протекторат, та вписавшись до легалізаційної секції легалізували нашу організацію. Проф. Колодницький погодився, зрозумівши в чому справа, а начальник Сокола п. Мулькевич погодився, рівнож взяти наш Пласт під свою опіку. Ми одержали до нашої реєстрації сажо Сокола, де в неділю по егізорті до полудня для цілого коша, а поодинокі гуртки могли робити сходини також в інші дні. Кошові неділі відбували ми кошові сходини, на яких були всі заправні гуртки, або відбувалися іспити проби. Ми почали тоді збирати пластові вузли та вчилися читати "спеціальні" вузли, які кожний гурток собі закупив. Тоді товариші почали збирати вже самі розсипитися до нас і тоді було нас око 100. Прийшли вони й ми були змушені обмежитися до гутірок. З початку 1918 року почав виходити у Львові журнал української молоді ВІДПОВІДНОСТІ, під редакцією студента техніки Ом. Кучерішки. Цей журнал мав дуже великий вплив на молодіш місцева статті на пластові теми та завзято пропагував ідеї: плекання духовної та фізичної сили. Цей журнал нас дуже покритив на душі й ми коментували його між старшими товаришами. Тоді почали зголошуватися до нас також ученики з другої польської гімназії й наше число зросло геді до 300. Тому що прийшли товариші з вищих клас, ми скликали загальні збори і на кошового вибрали Корінця /мабуть Дмитра/. Через редакцію ВІДПОВІДНОСТІ ми зв'язалися з львівською Січчю, що взяла нас під свою опіку та дала нам від себе опікуна студента філософії Мінка, що був в Стрию. Він мав нас підготувати теоретично та вести теренові вправи. Трапидувати собі одну з перших теренових вправ з кінця березня. Це були нічні вправи: здобуття міста Стрия. Була снігова хляпа, ми мали збірку в наших дугах. Там нас поділено на три групи та ми рушили наступом на місто в погоні за ворогом. Ми мали пройти розстрільною через діле місто, заняти його в цей спосіб, хххххххх та опісля зійтися коло залізничного двірця. Йшло про те, щоб не йти головними вулицями, а закомарками й городами та якнайскірше прибути на означене місце. Коли ми виконали наше завдання, лишилося ще одно: здобути старий цвинтар - останній опір ворога. На землі був сніг і через це ми мали "раненого" Петра Берегуляка, що зашпотагся в якихсь дрютах та колючим дротом глибоко зранив долішнє лице, знак від чого залишився до його смерті /агинув як УСС мабуть під Семиківцями/. На другий день, у неділю було "обговорення" вправи, пояснення до них та вказання недоліків. Коли прийшла весна, то ми щонеділі робили те-

ренсі вправи, звичайно виходили по егзорті на вправи, деколи робили далі прогульки в напрямі Моршина, до Бережниць, Грабівця й інших поближніх сіл. В той час почали ми думати про пластовий одострій. Із львівської централі прийшла оферта, за якою цілий одострій мав коштувати кільканадцять корон. Він мав складатися з капелюха, темно гранатової сорочки, сірих штанців, пояса, наплечника, ідунки, полевой фляжки, вовняних панчів та палиці. Для нас це була трудна проблема. Треба було батьків упросити, щоб погодилися на ретальну сплату одостроїв, а батьки часто не мали зрозуміння до цього. Крім цього були серед нас бідні товариші, що їхні батьки дійсно не могли здобутися на такий "штукет". Також треба було нам грошей на закупно виряду: шатер і казани. В цих наших клопотах звернулися ми до наших опікунів пр. Колодницького та дир. Мусикаевича, які нам дуже багато допомогли, певними запоруками й збірками серед наших інституцій вдалося закупити шатра й казани, дати запоруки за сплатення одостроїв батьками тих, що будуть платити. Деяким дійсно бідним уможливлено набуття одостроїв збірками серед громадянства. Одостроїв і виряду було нам потрібно, бо на липень /7-21/ пляновано першу теренову гру в Карпатах, на горі Чорногорі. Це здається перша пластова прогулька, про інші не читав я в ніяких споминах пластової хроніки. Плян був такий: одна група під проводом Івана Чмоли виходила дня 7.7. з Надвірної через Делятин до Чорногори. Друга під проводом Петра Франка виходила в цей же час із Коломиї. Під Чорногорою мали ми стрінутися й вийти разом на Чорногору. Ми Стрийські пластуни /пять або шість/ були приділені до групи І. Чмоли. Як собі пригадую були це: Нусько Колодницький, Віктор Коваль, Девицький, Кліш і я. Всіх учасників групи було 18. Ми вже мали одострої, два малі шатра та два казани. До виряду було визначено взяти певну кількість харчевих продуктів, рижу, гречку, каші, цукру, жиру тощо. Десь зполудня означеного дня вирушили ми з Надвірної й ввечір зайшли до Делятина, де ми за містом на горі в лісі розбили шатра, розвели огонь та зварили каву. Цей перший денний очір був для нас на пізнавання один одного. Режим був строгий. Як призначений час рано на варення снідання, яке мало складатися з каші й рижу. Це я добре пам'ятаю, бо не маючи куховарської практики ми не знали, пів казана рижу, який при варенні напучнявів і втікав нам із казана. Половину недовареного рижу мусіли ми закопати, бо не вільно було залишати за собою ніяких занечишень. Залишивши за собою взірцевий порядок, рушили ми далі, головню верхами, щоб скорше бути на означеному місці стрічі з другою групою. Однак мали ми велику перешкоду: коло полудня почав падати сливний дощ, що від цього часу переслідував нас до кінця прогульки. В поході виконували ми різні теренові завдання: орієнтація, читання мап, забезпечений похід. Не все розбивали шатра із за зливого дощу, старалися ночувати в колибах, які однак були в більшості заняті гарцезами та стшельцями. На стрічу прибули ми вчас. Із за безперервного дощу наші черевики порозліталися й нам не вдалося вповні викопати пляну. Я та ще з п'ятьох товаришів не могли йти на Чорногору, мусіли залишитися.

Около 21-го ми верталися домів через Коломию. Коли ми машерували через Коломию, звернули ми увагу, що в тому місті назви вулиць були виписані по польськи й українськи, чого не було в ніякому іншому місті Галичини. Вернулися ми з приємними споминами. Не зважаючи на дощ та не маючи ще заправи до таких невігод, старалися ми всежтаки як викинути все якнайкраще, не остатися ніколи позаду. Я і Колодницький були наймолодші і це нас гартувало та заправляло до дальших діл.

/Докінчення в наступному числі І.Л./

ВІД СЛАВНИХ НАШАДКІВ ВІЙСЬКА ЗАПОРОЖСЬКОГО

ДО КУРІННОГО КОМАНДАНТА ДРУГІ ПИСАННІЩА.

КАНАДА.

З листу СПОРТСМЕНКИ на Ніягарську Стрічу.

...у що я, нікче підписана, Спортсменка на відпочинку, займаю дуже віддалену посаду у найбільшому "бізнесі" на цілу британську імперію, найкращому місті Канади, Торонто, над озером Онтаріо, тому що на моїх плечах спочиває доля мільонів непрятаних ліжок, тому я на Стрічу не піду і дороге Братство не побачу.

За широкого чим і чорнобровим Слітою передаю Вам побажання :

щоб Вам мурашки й інші комахи в шаггах не кусали,
щоб Вам легко вставалося й гімнастикувалося,
щоб смакували сніданок, обід і вечір,
щоб гутірки були короткі, а дискусії річово гарячі,
щоб ватра була весела й романтична /щоб світив місяць, пахли ялиці
і тріскотів радісно вогник//перечеркнено:щоб Мамай гарно всіх
забавляв/,

щоб все Братство не сумувало, але з повітря, води й сонця сил набирало,
щоб не лягало скорше як о 4-ій рано спати,
щоб встигло "попийоткувати" та всіх непри- і при-явних незлим тихим
словом згадати;

І врешті бажаю, щоб ясне сонечко весь цей час світило й ні на хви-
лину настрою Ватри не затемнило,
щоб вітрець розганяв хмари а водиця онтарійського озера холодила роз-
палені уми Команди.

На тому свого листа кінчаю, ще раз всім і вся привіт складаю
/слідую. "портрет" та підпис:/ Спортсменка.

ЛИСТ АЛІШКА з Монтреалю :

...ясно подивляю Твою витривалість і послідовність у виконуван-
ні п...ових обов'язків. За те наші Характерники "нагородили" Тебе зно-
ву...ям і обов'язками... Дякую Тобі за пам'ять про мене й за надіс-
лану відзнаку. Належитість вишлю в короткому часі, бо зараз в мене ще
порожні кишені, хоча вже нарешті став до праці, але не годен скоро вияв-
затися зо своїх залеглих зобов'язань. Дуже мені прикро повідомити Тебе,
що на раз не зможу приїхати на нашу стрічу, а це тому, що зараз не мо-
жу звільнитися з одного дня праці, а інше не годен дозволити собі
на такий видаток. Тому прошу мене виправдати й передати від мене всім
друзям Характерникам ширий привіт й побажання гарної стрічі...

У мене нічого особливого, все йде монотонним трибом. Увесь вільний
від праці час посвячую на громадську працю, однак не багато з того ко-
ристи чи вдоволення, але дарувати годі, зрештою це не в моїй натурі.
Другим разом напишу більше, бо сьогодні сильно перемучений по роботі,
до якої ще не втягнувся...

З листа СУЛТАНА з Монтреалю :

...складалося так гарно, а кінець здається буде дуже сумний. Я піднай-
шов шофера, що обіцяв забрати нас зі собою, бо він якраз мав туди їха-
ти. В останній хвилині однак змінив пляни і ми осталися як на леді.
П'їздом чи автобусом не можемо їхати, бо це забрало б нам багато часу.
Камфора заявив, що поїздом не поїде, бо не може дістати звільнення
з праці. Ще гірше з посадником. Він тепер якраз дістав працю й рішучо
не може звільнитися. Має до диспозиції суботу й неділю й на особове авто
може бути рішуче, але поїздом чи автобусом виключене. Я вправді можу

звільнитися й ще не трачу надії, що приїду, хоча маю також клопоти. Мій синок лежить хорий і не знаю, чи до того часу буде здоровий...
Ще цього тижня напишу То бі листа й остаточно повідомлю, як буде...

З листа від ІВАННИ Й АНДРІЯ КАЧОРІВ із Вінніпегу :

Лист з повідомленням про наше прийняття в члени-кандидати 4-го Курення ІПС ХАРАКТЕРНИКИ ми одержали разом з відзнаками Характерників і скринником-запрошенням на Стрічу біля Ніягари, за що щиро дякуємо. На дні одержали ми теж ч.ІЗ Інф.Листка. На Стрічу нагад' не можемо їхати бо це не дозволяє нам ще наша кишеня. Гроші за відзнаки передамо на найближчих сходинах нашого гуртка гуртковому скарбникові. Знимок до альбому ми не вислали, бо вражали, що це нас, членів-кандидатів, не обов'язує. Однак нас переконують, що це всіх обов'язує й тому "на всякий випадок" залучуємо по одній знімці; коли будуть непотрібні, тоді просимо при нагоді їх нам переслати назад. Квартальних звітів покищо не вислали, бо це має зробити посестра СКАЛА за цілий гурток. Інформую лише, що 8.червня ц.р. виголосив я /Андрій/ перший реферат в "Об'єднанні Українських Правників і Економістів" у Вінніпегу з циклу "Господарство України в системі СРСР", що можна зарахувати на карб громадської праці.

ЗЄДИНЕНІ ДЕРЖАВИ П.АМЕРИКИ.

З листа СОЙКИ з Гренд Рапіц:

Як засядете довкруги спільної ватри, то згадайте і мене яким там хочете словом. бо я хоча вже не на преріях, а трохи ближче, всежтаки не маю як прийхати. Розуміється - духом я буду з Вами. Це дуже поетично, зрештою нічого не коштує така мандрівка духом. Приміром політеруку стоїти в фабриці, а духом з Вами... Отже до речі : Шановному Ювілятові бажаю Многих Літ і швидкого повороту домів. Зокрема невтомному Куріві бажаю багато сили, щоб міг ювілята піддержувати на силах. Багато весело, оглядайте дива природи, а як будете радити, то прошу Вас зержіться на хвилинку над двома справами, що повинні нам бути всебізними :

1/ Куди, якої духовий корм обмежується мабуть в багатьох випадках "камиксів",

2/ Почіт Українському Конгресовому Комітетові в тій гігантній роботі, яку він тепер проводить з пр.Добрянським на чолі. /В Канаді здається, паралельний є КУК/.

Чого найбільше бракує УККА, то добрих фанатичних збірщиків до Народного Фонду. Чи ми вже за старі до цього. Приєднуймо старших пластунів допомогі. А грошей і то великих треба їм тепер, а не вициканих кількадесят тисяч на рік на всі потреби. Подумайте про це, а охочі зголосіться до УККА чи в Канаді до КУК-а. Чи пластуни не моглиб налагодити цю дуже важку справу зорганізувати сітку добрих, завзятих збірщиків. Це була б вартісна пластова робота.

.... Я особисто "по довгому ступінню" буджуся наново до пластового життя. Цілого пів року після приїзду сюди, я бориався з різними особистими клопотами, тепер вже частину їх подолав, а до частини привик. Хочу взятися до поважніших студій над новацькою проблемою. Прошу Вас хтоби деколи натрапив на якусь літературу /головно чужу/ з тієї ділянки, подайте мені, що це є і де та як дістати.....

З ПОСЛАНІЯ Ген.ФЕЛЬДФЕБЕЛЯ :

Отамане Батьку, Провидіння Тебе зіслало. Пінгвіна серцем дарувала, Шляхом Америки поведеш Ти Характерних і безхарактерних... ген аж на бистрі вди Ніягари. А мені Ти лишив своє сердечне співчуття та дозвіл бути духом з Вами. І Ти сказав : Іду/а стояв на місці/, вмиваю руки /очевидно ві д офіс.чорнила//хай шановне

збогищи Тебе осудить." Я питаюсь : за скільки. Ти наче наш Гаррі Мека А., позбавити хочеш стратегічних діянь, взяти генеральські зірки, дати під голос /очевидно не Америки/ характерного жгду. І тоді нехай кидають я мене квіти /тілшки не в вазонкаку, хто що схоче. Я в покорі прийму провину, та достоєн вси ласки Твої, прожену як велено себе безпечного. Не думав я, що так скоро суровим наказом Френклін Ст. наймислосе Ватерльо й встануть один на Маршалківській в тузі за мандру було колись.

кінцею прибігаю перед Твоїй престіл, проси характерний збір :
"Поміж" та завези повний насленник "Бавтеса весело, добре го-
ду" /нічим Ванька-Каноніх на сходинах Очерету/ і не бануйте.
Ще Ваш Безхарактерний

Ще Ваш Безхарактерний

/-/ Теч. фельд.

Пос. офіс на Маршалківській 6-13. 5Г.

З ЛЕТА ЖОВТОДЮБА, ПИСАНОГО ДРОЖАЧОЮ РУКОЮ з РОЧЕСТЕРУ /з ТЗ.6.51/:

Дуже мені прикро, що я в 100% не виважаюся зі свого завдання, а то тому, що я поважно хоруку цілу весну, а тетер то таки лежу в ліжку й не знаю ще, коли встану, бо щойно в суботу мені лікар скаже. Я це спеціально переживала, бо хоруку перший раз у мойому житті. Всі мої пластівці прийменості пішли "в дубину", навіть не була на пластівцях стрічі в Бюффало, хоч це "пару кроків" від мене. Щоб з'їхати на нашу Стрічу, про це й мови бути не може... П'одаю Вам адресу того пана Українця, може якраз придасться Вам :

п. Коло с /чи Голос/ - не можу прочитати

Гарден Сіті Беах

Порт Веллер

6/ Ст. Катерінс, Онт., Канада.

З Рочестеру правдоподібно ніхто не прийде, бо я хвора, Оприся щойно в ісповідінок перейшла дуже тяжку операцію /привала твій родин/... Я б була вже давніше написала, але вірте мені, що не мала сил вдержати перо в руках. Зрештою бачите по письмі, як мені гішоється. Може, як ви будете їхати на Стрічу, поступите до мене, це бодавечо.

Містер зверифікувалася, може приймете її до в'язного кур'єня.

Зопер все робить у Пласті для мене й за мене. Теж не може всього
докласти, бо і працює й Данко їй не дає і т.п. хитрості.

здоров'я ~~жизни~~ ~~характера~~ й передаю поздоровлення для всіх Характер-
азом з побажанням багато добра й успіхів у всіх справах....

З ІНТЕРЕСУ АРТИМА НА СТРІЧУ ХАРАКТЕРИСТИК :

...Дуже радо взявби я участь в цій зустрічі з дорогими сеніорами, з якими пережилося кілька літ у Регенсбурзькій оселі, де життя було різноманітне, однак тепер згадується про нього дуже мило. На Вагрі руки передаю ширий привіт всім членам Кур'яної Команда, як рівнож для всіх Сеніорок і Сеніорів, що будуть мати щастя брати участь у зустрічі й при гатрі згадувати про минуле пластове життя в Краю, про тверду дійсність на чужині й про пекольне життя пластуників, що жилилися разом з українським народом під комуністичним гнітом.

Всі пластуни реалісти оптимісти вірять, що доля нашого народу усміхнеться вневдовзі й український нарід позбудеться своїх катів і зажи-ве дійсним вільним життям.

А В С Т Р А Л І Я .

З ЛИСТА АЦЬКА / з Грети/

----- Сердечне пластове спасибі! за святочні побажання та пластовий "талісман". Це мене дуже втішило, що далі все так гарно розвивається - чого нам Бог поспричав тут на австралійській землі.

З РОДИННОГО КРУГА ХАРАКТЕРНИКІВ.

З жалем повідомляємо, що мати нашого друга ПАРАГРАФА, Анастасія, померла внаслідок зломання ноги, у Філадельфії дня 23.8.1951, в віці 78 літ. Наша Команда висловлює нашому другові своє глибоке співчуття із задоволенням великого удару долі, що його стрінув.

З ПЛАСТОВОЇ БІБЛІОГРАФІЇ.

1/ Вийшлося ч. I/7/ СЕНІОРСЬКОЇ ВАТРИ за червень 1951. Видання ця-клясте, це з гарно оформленою друкованою обгорткою. Місце видання Бєф-фало, штат Лорейн, О. Поручаємо всім членам, а в першій мірі самітникам купити собі цей журнал, бо в ньому як на ленті фільму, відбита наша діяльність і змагання за останні часи. В листі до Сірого Лева пише наш Кур'яний осьцю на тему "С. Ватри": Дуже радіємо появою нашої "Сеніорської Ватри". Такий журнал нам необхідний. Між іншим він повинен відзеркалювати життя куренів як також приносити новини з організаційного життя сеніорських частин інших національностей. Вправді ми є одним із перших сеніорських уладів, але досвід та праця сеніорських частин державних народів можуть принести для нас певні позитиви. Д

2/ Також Улад Старших Пластунів спромігся з нагоди свого зїзу на видання журналу "НА ЗМІНУ", який так своїм змістом як і гарною зовнішньою формою робить приємне враження й дозволяє надіятися, що наше старше пластунство збільшить пластову працю.

3/ "ПЛАСТОВИЙ ЛИСТОК" - орган КПС на ЗДА появився в липні й серпні /чч: 8 і 9/. Він приносить багату хроніку пласт. життя та урядову частину. Сеніори не можуть обійтися без цього видання й повинні собі передлатити. Адреса : ПЛАСТ, Інк. 12001 ЛУМПКІН АВЕ, ДЕТРОІТ 12, МІХ.

ВЕСЕЛИЙ КУТОК ПЛАСТОВИЙ ГУМОР.

Ген ьдфебель.

МОЯ СТРИЧА ЗІ ЗЕМЛЯКОМ.

/автентичне/

- Як маєте, хлопці, То ви приїхали тепер зі старого краю : вел. А з ким ви будете повіт. - Я зо Львов а. - О, о. А знаєте хто Космач.
- Я , не раз туди в мандри ходив, в наші Горгани, на Гверлі бував.
- О, ви бували там, де я ще хлопцем зростав. Хоч то вже буду до пів жжк копирі, пам'ятаю я: не раз ходив з молодими паничами, що то ходили з нами в коротких лентсах. О, є. Раз пішов я з ними на Писаний Камінь пікнік. Вел, то було б'ютифул. Мой, то то з цілого краю си влетіли, як і птахи. Дуже си мені полюбили пісні. Дуже красно співали. А як закаркали вогонь, то такий великий дес аж до неба. Я сам помагав їм: зрубав велику ялицю, то найс горіло. Потім шос говорили, трохи сумне, а більше опішче. Пісні співали такі як в наших рекордах. Потім скакали через грань, а якийс паничик як скочив, то мало пенсів не спалив. Та було найс.
- Досродію, це мені тоді таке трапилось.
- Оі, а я шос так вас пізнавав. Або як учив вас в колибі на Гверлею кулешу варити. О є. Дуже си мені полюбило тото ваше братство. Я був на френклін стріті, там платив вкладку на смерть. То ми наш рекордуючий секретар обіцяв записати до вас. Хочу з вами наші пісні співати, наш старий край згадати. А ще ми жель вашого боса /кур'яного Характ./ Він мав великі троблі, як їхали на мітінг до Канади. Якіс нечисті д'уші вкрали му цілу баксу інсюрансів. Хтів канадійські д'уші забезпечити на смерть, а так пропав бизнес. О, є. Сисе і мені сталоси, яким їздив на ярмарок до Коломій. Якіс боми вкрали ми батога і вібачте за сльсво, кобилі фоста обтяли. А смерека би го втєла. Через сисе жінка

ми цілий рік бадерувала. То були гроблі, о, е. Вел. Але я не хочу вас більше бадерувати, тому хочу вас на спомин, як в краю, кулешек прийати. Ол райт.

ВЕЛИКА РИБА.

На Стріці Характерників у Ст. Катринс, як відомо, "хрестили" нашого Параграфа. Як неопіт мусів він підпалити ватру та пильнувати її весь час, а присутний там Сірій Лев пригадав, що на новоохрещеного треба наложити ще якийсь обов'язок, щоб він виправдав своє прийняття до Куреня. На березі озера Онтаріо було множество риби, викиненої водою на беріг, отже Сірій Лев пропонує: "Нехай хрещеник" піде над озеро принесе велику рибу та спечить її на ватрі". - На це Параграф, не багато роздумуючи, підійшов до андараго при ватрі Сірого Лева, підняв його на руки як дитину й гонів над ватру, кажучи: "Я не знаю в Пласті більшої Риби як наш Сірій Лев, і тому я цю рибу приношу до ватрі. Чи маю її спекти, чи братство звільнить мене від цього обов'язку". Очевидно за цю притомність ума його звільнили від дальшого обов'язку, між іншим на велику втіху Сірого Лева, якому грозила неабияка небезпека.

ДО НОВИХ ЗАВДАНЬ ХАРАКТЕРНИКІВ.

Якраз одержали ми листа з Європи від нашого Дипломата, який між іншим поміщує цікаві думки про можливі нові завдання для Характерників, зокрема валишенців в Німеччині. Поміщуємо уривки того листа:

... я якраз сьогодні говорив з Діпі, бо він тут в шпитали часто відвідує рект. Іваницького, то я йому піддав думку, щоб ми Характерники, що залишилися в Європі, то є 4, та якраз всі інженери, щоб ми створили гурток усіх інженерів залишенців в Європі, та з нашої ініціативи старалися їх усіх умістити на такі праці, де вони по перше могли б набрати практики у зворотному бачку, а по друге мати контакт з усіма поважними німецькими фірмами. Для підготовки тих людей, для майбутнього повертуту до дому. Діпі жартує, що займаються політикою. Вони мають аж трьох редакторів газет: Ворматт "Український Самостійник", Врецьона "Сучасна Україна" і Дорнгоф "Соборна Україна", то ми могли б зайняти більшу технічно-політично-економічну сторінку, як Характерники, а це було б дуже важлива робота. Діпі обіцяв ту справу передумати. Тоді питаю тебе, як ти на ці речі як Кур'яний задивляєшся: Мій досвід /16 літ/ на знайомих серед німецьких технічно-господарських кругів можуть дати більше кола до роздуму. ... Це є мій пропозиція. Якщо Ти не не погодився то як я вийду зі шпитали, за які три тижні, то можемо великий скрині, та ті скрині детально обговорити. Якщо б ми хотіли розпочати ту роботу, нам потрібно було б троха грошей, передусім на кореспонденцію та деякі поїзди. Ми тут всі бідні - безробітні. Чи кур'яна Паса поглаб нам щось в тому напрямі допомогти. Я думаю, що прийшов вже час, що ми могли б вже являти універсальну працю деяких наших членів Характерників на візити на заочальні громадських на терені Регенсбурга, Амбергу та Пассага і других міст. Чому ми не можемо сьогодні написати, як наші Характерники позачили від Паса, як до Регенсбургу, помагати УНА. Ці речі належить писати - це наша історія.

- Тут щераз вишу свої думки, котрі можна б пізніше розвинути;
1. Характерники в Європі / в Німеччині / поглинути до життя гурток інженерів, залишенців в Європі.
 2. Цей гурток займатися улаштуванням усіх інженерів по бачку, між іншим в цілі набрання практики.
 3. Гурток нав'язує контакт з поважними німецькими фірмами; поєднує з

такими, які провадитимуть експорт-імпорту Україною.

4. Настанови зв'язок з поодинокими визначнішими технічно-господарськими особами, та технічними науковцями.
5. Переведе реєстрацію усіх українських інженерів та технічних працівників.
6. Завести реєстр усіх публікацій українських інженерів в пресі.
7. Збірка матеріалів поміж українськими інженерами відносно технічної розбудови України.
8. Збірка матеріалів про Україну серед чужинців, котрі працювали на Україні, для піснених публіцистичних цілей.
9. Збірка матеріалів та змислов про технічні урядження України.
10. Започаткування еміграційного технічного архіву.
- II. Закладання українських німецьких та французьких технічно-господарських товариств.

НАВИЗУМО ДРУЖНИЙ ЗВ'ЯЗОК;

Від появи останнього числа Інформаційних Листків, Курінна Команда прийняла від членів цілий ряд змін в адресах, які поміщуємо для дружних зв'язків між Характерниками;

1. Д. Курінний Ерік Мутра-Портос 2348 В Моффат Ст. Шікаго, Ілл.
2. С. Курінний Роман, Соїва -836 Бродвей НБ Гранд Ратіц, Міш.
3. Г. Курінний Микола -Одбей -2309 С 10 Ст. Кемден, Н.Дж.
4. М. Курінний Василина:и 245 Мсунчурс Ст. Дзерзей Сіті, Н.Дж.
5. С. Курінний Ярослав Дмитрьович Мюнхен Фельдмохінг ДП Камп 3 І4/7 Б Нім.
6. Г. Курінний Євген -Філософ- 335 Майн Норв Ід. Бейфіелд СД, Австралія
7. З. Курінний Володимир -Альва- Блок "Р" І3/3 Трека НСВ Австралія

Просимо усіх членів, у випадку зміни місця замешкання подавати нам негайно свої нові адреси, Тому, щоб наша пошта до Вас не блукала або не заверталась до нас.

ДОРОГІ ПОДРУГИ ТА ДРУЗІ ХАРАКТЕРНИКИ :

Закінчуєти цей черговий випуск Інформаційних Листків, я бажавби ще щиро подякувати усім тим подругам та друзям Характерникам, що з нагоди моїх іменин - передали мені свої листи дуже зворуливі желання.

За пам'ять про мене та висловлені побажання щиро Спасибіг.

С К О Б

ЗА РІДНИЙ КРАЙ ЗАВЖДИ ГОТОВ

Вам

П І Н І В І Е

22222222222222222222

3333333333333333

444444444444

55555555

666

7

